

PROMOTIE IN DE SOEP!

Een kluchtig blijspel in twee delen

door

MAGGY CUPPENS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PROMOTIE IN DE SOEP!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MAGGY CUPPENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2022/0220/039
ISBN 9789038516585

Copyright: © 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 6 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4 dames – 2 heren)

RIK: de huurder van het appartement. Een nerd. Intelligent genoeg, maar nerveus, onzeker.

KARIN: de conciërge, een volkse vrouw met veel praat, maar met het hart op de juiste plaats.

PAULA: de moeder van Rik. Bazige vrouw, denkt dat zij alles voor iedereen moet oplossen.

PEGGY: stand-in voor het lief van Rik. Nichtje van Karin. Beetje ordinair, gedraagt zich sexy en is niet van de slimste.

BOMMA: zo zot als een achterdeur. Herinnert zich na vijf minuten niks meer.

VALERE VLEUGELS: de baas van Rik. Op het werk een chique verschijning, straalt gezag uit. Maar in zijn vrije tijd is hij belachelijk nonchalant gekleed, hij gedraagt zich vrijpostig en probeert grappig te zijn.

DECOR

Het appartement van Rik. Achterwand: witte muur met voordeur + lichtsakelaar. Jardin: witte muur met deur naar de keuken en een deur naar de slaapkamer. Cour: stukje witte muur met raampaneel afgeplakt met papier. Verder alles leeg – emmer met rommel op de vloer/ klein lampje aan plafond. Open spleet in de achterwand tot ca 1 m hoogte, afgedekt door klein kastje of rol papier, of... Vanaf de tweede scène wordt het toneel iedere iets verder bemeubeld. Na de pauze is het toneel meer aangekleed, maar het blijft een zeer sobere indruk geven.

EERSTE DEEL

Scène 1

(Donker - we horen een sleutel in het slot van de voordeur)

(Rik komt binnen gevolgd door Karin, de conciërge)

KARIN: Voilà, meneer, dat zijn uw sleutels. Ze hebben mij gebeld dat u de borg gestort hebt. Dus, alstublieft en succes ermee. *(wil weggaan)*

RIK: Hey, wacht eens wat! Dat is hier stikdonker! Waar staat die schakelaar ergens? *(tast langs de muur naast de deur)* Ah! Hier!

(een flauw lampje aan het plafond gaat branden, hij schakelt driftig, maar tevergeefs- lampje gaat aan en uit, maar verder niks)

Is dat alles zeg? Waar staan de andere schakelaars? *(hij tast verder langs de muren, maar niks - hij struikelt over een emmer met rommel)* Godverdomme zeg! Wat is dat hier?

KARIN: Beetje zien waar ge loopt hé meneer!

(Karin scheurt het papier van het raam – een flauw licht komt binnen)

Voilà zie. Beter zo meneer?

RIK: Hoe.. beter? Instapklaar hadden ze gezegd! Struikelklaar zult ge bedoelen! Dat ging hier geschilderd zijn, maar ik zie alleen maar witte plaaster! De verlichting zou in orde zijn, en ..

KARIN: *(onderbreekt)* Dat is er hé meneer *(wijst naar het lampje)* en de schilders hebben een beetje vertraging.

RIK: En dat *(wijst naar het papier dat ze nog vast heeft)* zijn zeker de gordijnen die ze beloofd hadden?

KARIN: Ik denk het, meneer.

RIK: Zeg dat het niet waar is! Dat kan nu niet, hé!

KARIN: Dat zal zijn omdat meneer zijn borg te rap betaald heeft, denk ik. Och meneer, ge moet zo oppassen tegenwoordig! Wij maken hier wat mee zenne. Ze zijn voor niks meer verlegen. Allee, zie nu zelf!

RIK: Godver, godver, GODVER!

KARIN: Ja maar meneer, u moet niet tegen mij beginnen roepen hé! Ik zit er voor niks tussen.

RIK: *(bindt een beetje in)* Nee juffrouw, dat zal niet. Maar ge gaat NU die verhuurder bellen. Ik ga die eens een paar dingen vertellen zie. Die gaat er niet goed van zijn!

KARIN: Dat zal niet gaan meneer ... Hier ligt nog geen telefoon. Tja .. met al die feestdagen... Meneer heeft hopelijk een gsm?

RIK: *(tast in zijn zakken)* Miljaarde miljaarde! Die heb ik dus thuis laten liggen. Allee,

bij ons ma!

KARIN: Choo – da's vervelend hé meneer ... Jamaar, ik ken dat gevoel zenne! Dan voelt ge uw eigen zo ongelukkig hé!

RIK: ONGELUKKIG?! Razend zult ge willen zeggen zeker!

KARIN: Ja maar meneer, u begint weer te roepen! Mijn hart is goed genoeg om u te helpen, maar ja, wat kan ik doen hé? 't Is toch waar hé!

RIK: Ah ja? Allee ja gij zijt goed genoeg juffrouw en ge kunt er inderdaad niks aan doen.

KARIN: 'Madame', meneer! 't Is madame! Ik heb twee klein mannen. Allee, 't is te zeggen, ze zijn al bijna ne kop groter dan ik. Wilt ge de fotokes zien?

RIK: Kan dat misschien op een andere keer.... euh madame? Zeg, en meent ge dat? Dat ge wilt helpen?

KARIN: Ja meneer, 't is te zien met wat natuurlijk, dat verstaat ge wel hé! Als ge nu bijvoorbeeld zou zeggen...

RIK: Luister even juffrouw ... euh madame... Ik zal u zeggen wat mijn probleem is...

KARIN: Toch geen rare dingen, hé meneer! Want dan ben ik weg zenne!

RIK: Nee euh.. madame, geen rare dingen. Ziet ge.... ter gelegenheid van mijn promotie heb ik mijn baas uitgenodigd om hier te komen eten en dat is dus... VOLGENDE WEEK! Wilt ge mij nu eens vertellen hoe dat ik dat moet doen om deze... deze... deze ruwbouw op een week een beetje deftig te krijgen?

KARIN: Ah ja, juist, ja ja ... dat wordt niet simpel, hé meneer! Ik kan ook niet toveren.

RIK: Nee natuurlijk niet juffrouw ...

KARIN: Madame meneer! Madame!

RIK: Juist, ja! Sorry. Hebt gij misschien ergens twee stoeltjes en een tafeltje op overschot staan? Ziet ge, seffens komt mijn moeder om 't een en 't ander af te spreken, en dan kunnen we misschien al eens zitten in plaats van te staan in mijn "instapklaar" appartement.

KARIN: Ja maar ja, "zitklaar" zal er wel niet bijgestaan hebben, hé meneer.

(ze ziet dat Rik zich weer opboeit)

Euh... nee, ja, dat denk ik wel. Ik ga direct eens kijken. Ik denk dat wij nog wel iets hebben staan van onze caravan. Ja, die hebben we moeten wegdoen. Ja, dat was wel spijtig. Maar ja, met twee grote mannen, wordt dat wat moeilijk hé. Nee, dat was geen doen meer. Als ik u nu zeg dat we ne keer... We stonden ergens in Frankrijk op ne schone camping, daar niet van, maar het regende en mijne man – ja allee, mijne man zaliger, want die is ocharme gestorven aan...
(Rik staat haast op ontploffen)

... euh ja, ik ga direct eens zien. Als ik kan helpen...

RIK: Als dat moest kunnen... dan zijt ge ne schat!

(Karin af – Rik blijft wezenloos achter)

Verdomme, verdomme... Waarom moet dat nu weer bij mij gebeuren?

(geklop op deur)

Amai die kan vliegen, zeker? *(Hij gaat naar de deur en doet open)*

(zijn moeder staat in de deuropening)

PAULA: *(hijgend en puffend)* Amai zeg jongen, hoger kont ge het niet zoeken, zeker? Ik ben pompaf van die trap op te gaan...

RIK: Ja ma, d'er is een lift hé.

PAULA: Ge weet dat ik bang ben in liften. Daar krijgen ze mij niet in! C'est comme ça m'étouffe!

RIK: Ja oké, dan zult ge iedere keer met de trap moeten komen hé.

PAULA: *(realiseert zich nu pas goed hoe het daar gesteld is)* Maar Rikkie jongen, wat is me dat hier?

RIK: Ma alstublieft, ik heet Rik, niet Rikkie! En ja, ge ziet het hé... ze hebben mij hier goed zitten. Niks is hier in orde, verdomme!

(op dat ogenblik horen we lawaai en gestommel in de gang. Klop op de deur. Rik doet open. Karin staat daar met twee stoelen en een kleine campingtafel)

KARIN: Hier zijn we ermee zie. Dan kunt ge tenminste al zitten.... *(dan ziet ze Paula staan)* Ooh, ge hebt al bezoek, zie ik.

PAULA: En wie bent u, misschien? De kuisvrouw?

KARIN: Hola pola, ik ben de conciërge, hé madame. 't Is nu niet omdat ik de trapzaal iedere week kuis, dat ik moet versleten worden voor kuisvrouw.

RIK: Hoe weet gij dat mijn moeder Paula heet?

KARIN: Dat weet ik helemaal niet.

RIK: En ik hoor u zeggen.... hola Paula?

KARIN: Ooh! Maar nee.... 'Hola pola' dat is een uitdrukking, hé manneke... Dat is om te zeg....

PAULA: *(onderbreekt haar)* Ja, we weten wat dat wilt zeggen. Luister madame....

KARIN: Karin... Gij Paula? Ik Karin. *(wendt zich dan tot Rik)* Zeg maat, uw naam weet ik ook nog niet hé?

RIK: *(steekt stuntelig zijn hand uit)* Ik ben Rik.

PAULA: Wel, Karin zal ik dan maar zeggen, het is een schande dat onze Rikkie hier in zo'n vuiligheid moet intrekken...

RIK: RIK ma!

PAULA: Die jongen heeft het momenteel al zwaar genoeg, dat hij dit nu nog moet meemaken! *(kwaad)* Wat gaat u daaraan doen? Allez, dis moi!

KARIN: Hela madammeke Paula, ge moet u op mij niet afreageren, hé. Da's mijn appartement niet. Ge moogt al blij zijn dat ik twee stoelen en een tafel breng, dan kunt ge tenminste al zitten.

RIK: Ja natuurlijk. Euh... bedankt Karin.

PAULA: Ja kom, die huisbaas moet hier onmiddellijk naartoe komen. Die gaat wat meemaken, zie! Bel hem maar op.

KARIN: Ha ha... opbellen zal wel lukken misschien. Maar naar hier komen, gaat wat moeilijk zijn, mijn gedacht. Die zit momenteel aan de andere kant van de wereld.

RIK: Wat?! Zeg dat het niet waar is, hé! Ma, hebt gij mijn gsm bij?

PAULA: Ja. Ge waart 'm weeral vergeten. *(neemt gsm uit handtas en geeft hem aan Rik)* Rikske, Rikske toch...

RIK: RIK!

KARIN: Och zwijg, ik zeg ook nog altijd Nicoke en Wesleyke tegen mijn gasten, zenne. Terwijl dat ze ne kop groter zijn dan ik. Ja ja, dat wordt groot en ge hebt dat in feite niet graag hé. Ja maar nee Paula, ik weet het... ik weet het.

PAULA: *(terwijl ze ongemakkelijk op een klapstoel gaat zitten)* Euh... Karin, zoudt u ons nu alleen kunnen laten alstublieft? Ik heb met onze Rikkie nog van alles te bespreken en dat zijn familie zaken, verstaat ge? Des affaires de famille!

KARIN: *(lacht)* Ha ha daar, ge zegt weer Rikkie zie. Maar ja, 't is goed, ik ben al weg. Hij weet mij wonen, als hij iets nodig heeft.

(Karin steekt duim omhoog naar Rik, die al een paar keer geprobeerd heeft om het nummer van de huisbaas in te tikken – gaat dan af)

RIK: Oh eindelijk, hij belt! *(luistert even)* Verdomme verdomme, verdomme, zijn voice mail staat op!

PAULA: Probeer dan seffens nog maar eens. Zeg, maar hoe haalt gij het in uw kop om zoiets te huren! En hoe zit dat nu met Frida? Is ze nog niet bijgedraaid?

RIK: Nee ma, die draait niet bij.

PAULA: Maar enfin, da's allemaal zo rap gegaan? Dailleurs, kon zij dan niet vertrekken?

RIK: Oh nee, het is een appartement van haar tante. Dan is 't toch wel logisch dat ik vertrek zeker.

PAULA: Och, ik heb het zo dikwijls gezegd, hé Rikkie... elle a l' air comme un petit noble in een klein straatje....

RIK: Ma, zoudt ge nu alstublieft willen stoppen met overal die Franse woorden tussen te gooien? In Vlaanderen Vlaams hé zeg!

PAULA: Ochotekes toch! Ca te gêne?

RIK: Jaaa, en nog geen beetje! Doe nu eens normaal!

PAULA: Goed, ik zeg al niks meer!

RIK: Luister, euh... bij ons op het bureau gaat er iemand van het kader met pensioen. Ik maak kans op een fameuze promotie naar "chef automatisatie", maar... ik ben niet alleen. Er ligt nog iemand op de loer en daarmee dacht ik, ik zal de grote baas eens thuis uitnodigen, een beetje zeep aan zijn buik smeren, zien dat hij niks tekort komt, hem wat in de watten leggen... enfin, ge weet wat ik wil zeggen...

PAULA: Mais c'est une bonne idée ça! Dan moet gij...

RIK: Ma, alstublieft hé! Wat heb ik nu juist gevraagd?

PAULA: Bon, ik zeg niks meer!

RIK: Dat hebt ge al eens gezegd, doe dat dan ook. Al is 't maar voor even! En dus.... ik vertel dat thuis tegen ons Frida, zo fier als ne gieter, en wat denkt ge dat ze zei?

PAULA: Raconte....

RIK: Wel, die is daar tegen mij uitgevlogen! ... Dat ik dan nóg minder thuis zou zijn,

dat ik nòg meer gelegenheid zou hebben om met haar zuster aan te pappen, dat ze mijn uitvluchten, mijn gesnurk en mijn zweetvoeten méér dan moe was, dat ze van mij niet meer geld verlangde, maar dat ik ook wel eens de afwas zou mogen doen en nog van alles dat ze euh.... ik zal maar zeggen, precies tekort kwam, enfin dat ik het maar beter kon afbollen.

PAULA: Oei! Rikkie toch! Et alors?

RIK: Dus ik dacht, ik kan beter een toereke doen. Ik ga er ene pakken op 't hoekske, dan zal dat wel wat overwaaien zeker? Enfin, een paar uurkes later kom ik thuis en wat denkt ge? Ze had het slot van de voordeur veranderd en mijn valies voor de deur gezet. Proper hé!

PAULA: Ah nee! Is dat zo gegaan? Ne te laissez pas faire hé jongen! (*Wil rechtstaan*) Ik zal me daar eens mee gaan moeien zie.

RIK: Nee ma, dat gaat gij niet doen. Dat gaat niks uithalen. Blijf zitten!

PAULA: Ah nee? Dat denkt gij! Of had ze gelijk, dat over haar zuster?

RIK: Tja, euh .. neeneee, natuurlijk niet! Allee, wat denkt gij nu! Ja, weet ge, ik heb daar al wel eens een wandelingske mee gemaakt en euh... euh... haar al wel eens getroost... in de zetel... toen haar lief haar had laten zitten en... enfin, ik mag toch wel een goeie schoonbroer zijn hé!

PAULA: Bien sûre Rikkie. Maar dat dat nu zo rap moest gaan....

RIK: Ja, ik moet toch ergens wonen. Ik heb die avond in een hotelleke geslapen en direct een paar makelaars opgebeld. Veel tijd om te zoeken had ik niet. Ik heb maar het eerste 't beste toegezegd, mijn waarborg betaald om zeker te zijn, en... voilà! Ik ben dus nog eens in 't zak gezet en nog geen beetje. En 't ergste van al is dat ik onze grote baas al had uitgenodigd volgende week maandag! Daarom moest alles zo rap gaan! Als ik dat nu moet verzetten zal dat zeker in een verkeerd keelgat schieten! Ik krijg dat hier al zeker nooit op tijd geschilderd en dan heb ik het nog niet over meubels! Ik kan die mens toch niet op een klapstoeltje ontvangen hé.

PAULA: Oui,oui, je comprend. Quelle affaire! Wat voor iemand is dat, die baas van u?

RIK: Och, dat is een hele chique type. Altijd stijf in de eik, plooiën in zijn broek waar ge brood kunt mee snijden, altijd een wit gesteven hemd, een strikske. Ik denk dat hij zijn eigen drie keer per dag scheert, altijd fris en monter. Enfin, ge zoudt niet zeggen dat die mens al 70 is.

PAULA: Ah bon! Dan spreekt hij zeker ook Frans?

RIK: (*diepe zucht*) Nee ma, die mens spreekt Vlaams.

PAULA: Ah, mais ça alors!

RIK: MAA!

PAULA: Enfin, hoe gaan we dat hier oplossen... euh... wanneer laat ge uw meubeltjes komen? Tja, veel hebt ge niet nodig hé, om mee te beginnen... Een bed, een tafel en wat stoelen, een kast, een paar schilderijtjes aan de muur gordijntjes aan 't venster...

RIK: Dat is 't nu juist! Ze pakt de telefoon niet op en ze doet de deur niet open. Ik kan er gewoon niet aan!

PAULA: Oh, la salope! Maar dat gaat niet pakken! Ik bel nu met mijne vriend, ne juge

de paix, enfin, hoe zegt ge dat nu weer...?

RIK: Ne vrederechter, ma. En als ge daarmee gaat beginnen dan zal ik misschien volgend jaar een eerste stoeltje zien.

PAULA: Tu pense?

RIK: *(roept)* Nee ma, ik WEET dat en wilt ge nu alstublieft stoppen met dat Frans gebrabbel! Zeg liever eens iets serieus! Allee zeg, bezie die muren nu toch eens. Dat is nog alleen maar bezet en de plamuur is nog niet droog. Schilderen kan ik zo al vergeten!

PAULA: *(kijkt peinzend naar de muren)* Wel... écoute... euh.. luister hé. Als uw baas zo ne chique type is, dan zal die gegarandeerd doen alsof hij moderne kunst graag ziet. Dat moeten die mannen tegenwoordig doen of ze geraken nergens nog binnen. Wel, ge zegt hem... ge zegt hem... dat dat behangpapier ontworpen is door Hoet en Van Beirendonk, toen dat ze samen zaten te zuipen op een Grieks eiland. En dat heeft een naam ... wacht wat.. attends ... "ciel nuageux sur Athéne". Wat denkt ge? En gij hebt de laatste rolletjes van dat papier op de kop kunnen tikken op een veiling. Dat heeft een fortuin gekost, maar het kon u niet schelen, ge moest en ge zoudt ze hebben! Wedden dat hij dat ook schoon gaat vinden? Enfin, dat hij niet durft te zeggen wat hij daarvan denkt? Qu'est ce que tu pense?

RIK: *(Bekijkt zijn moeder, mond open van bewondering)* Ma, dat is... ik denk dat... dat gaat... dat is geniaal! Dat gaat lukken!

PAULA: Ge moogt gerust zijn! Allee, dan hebben we dat al. En nu, wat nog... ah ja... licht! Ik begin stilletjes aan scheel te kijken van dat flauw licht hier. Wat doen we daar aan? Zouden we dat niet kunnen vragen aan uwe femme de ménage?

RIK: Over wie hebt ge 't nu?

PAULA: Wel, dat meisje van daarstraks, die die stoeltjes gebracht heeft.

RIK: *(roept)* De conciërge ma!

PAULA: Ja ja, ge moet zo niet roepen! Die dus ... ze wou toch helpen, hé. Ge kunt dat toch maar vragen. Kom, bel ze eens op.

RIK: Ja maar, nu zijn we toch wat veel aan 't vragen, hé zeg ... Maar goed, ge kunt maar nooit weten ... *(Hij belt - er wordt opgenomen)* Ha Karin, 't is Rik van de derde verdieping hé! Ja, die ja... Euh... Karin, ziet gij dat zitten om nog eens naar hier te komen? Ge zoudt misschien kunnen helpen met... ah geweldig! Merci zenne! Tot seffens dan... *(Tot Paula)* Ze komt direct, zei ze...

PAULA: Allee vooruit, ze kan maar helpen! Par ce que un homme seul...

RIK: Oh oh ooh... ze zal waarschijnlijk denken... wat hebben ze hier nu binnen gegooid...

(er wordt op de deur geklopt. Rik doet open, Karin komt binnen)

KARIN: Die deurbel zal ik nog wel eens komen maken... En mensen...? Kan ik iets voor jullie doen?

RIK: Ah, Karin, merci dat ge kon komen. Ziet ge, er is hier toch eigenlijk wat te weinig licht zenne. Een mens krijgt er koppijn van. Kunt gij daar iets aan doen?

KARIN: Tja, misschien wel. Maar hebt gij dan zelf geen lusters en staanlampen en zo? Ge moet toch nog verhuizen hé.

RIK: Ja... ja... Ja ja maar euh... daar is een klein probleemke mee.

KARIN: Ja ho! Ik hoor u al afkomen.... daar ga ik niet mee helpen zenne!

RIK: Nee, nee, dat bedoel ik niet! Het is dat euh... ik euh...

PAULA: Mais enfin, Rikkie! Ge moet niet rond de pot draaien... Vertel het haar maar!
Expliques-la ton problème!

KARIN: Wat zei ze?

RIK: Niks. Niet op letten. Wel, het is... mijn lief heeft mij op straat gezet met alleen maar een valieske en nu kan ik niet meer binnen. Voilà (*zucht*) nu weet g' het!

KARIN: Ai, ochottekes toch! Amai, da's niet plezant hé jongen! En wat nu?

RIK: Wel, ge weet dus dat volgende week maandag mijn grote baas komt en dat ik niks heb om dat hier wat te meubileren. En toen dacht ik, als we nu eens zouden beginnen met ne luster of zo. Misschien kunt gij daaraan geraken? Dan kunt ge hier tenminste toch al zien wat ge zegt... Maar voor de meubelen hou ik mijn hart vast! De winkels gaan die nooit op tijd kunnen leveren. Ah ja, maandag, dat is nog maar vier dagen, met een weekend tussen!

KARIN: Oei, oei, oei, gij hebt een probleem, manneke!

RIK: Wel, nu dat ge 't zegt, dat dacht ik ook al!

KARIN: En dan moet alles nog geschilderd worden!

RIK: Nee, dat gelukkig niet. Daar heeft mijn moeder iets op gevonden... Geniaal, dat gelooft ge niet!

PAULA: (*gevlaid*) Enfin, tu exagères Rikkie!

KARIN: Wat zei ze?

RIK: Niks, niks... enfin dus, waar waren we? Ah ja, een paar dingen die licht geven... Hebt gij dat misschien? Of kunt ge daar rap aangeraken?

KARIN: (*denkt opvallend na*) Wel, dat zou nu wel eens kunnen lukken zie!

RIK + PAULA: Ah ja? Ah oui?

KARIN: Luister, op het gelijkvloers hier in den bouw heeft een koppel gewoond dat jaren problemen heeft gehad. Hij was een echte bullebak. Nee, dat was mijn vriend niet zenne en die zijn madam zag daar echt van af. Maar ineens ging dat veel beter tussen die twee, vraag me niet waarom. Toen zijn ze samen op reis gegaan. Pas op, ondertussen zijn die al een aantal maanden weg en ik vraag mij af of dat ze eigenlijk nog gaan terugkomen. Want heel hun hebben en houwen staat daar nog hé! Nu, als ge wilt kan ik die mensen wel eens bellen en vragen of dat ik u daar tijdelijk mee mag helpen. Wat denkt ge? Voor u wil ik dat nu wel eens proberen zie! Gij zijt ne sympathieke knul.

PAULA: Ah ja, hij is dan ook bien élevé hé.

KARIN: Wat zei ze?

RIK: Dat ge een engel zijt! Kom hier, dat ik u ne kus geef!

(*Rik geeft haar een dikke knuffel- ze laat begaan*)

Als dat moest kunnen! Dan is dat ook al opgelost!

PAULA: En ik zal vragen aan ons Angèle dat ze tegen zondag gordijntjes maakt. Allee, Rikkie, neem de maat eens... Karin, belt gij dan met die mensen?

KARIN: 'k Ben al weg zie. (af)

(Black-out)

Scène 2

(Vol scènelight - klein lampje weg - er hangt een brandende luchter.)

(Karin en Rik op - twee koppen en een thermos op het tafeltje.)

RIK: Karin, gij zijt toch echt ne schat zenne! Waar heb ik u aan verdiend? Nu hebt ge voor mij zelfs koffie gemaakt.

KARIN: Hela, 't is mijn tijd voor een koffieke zenne! En met twee is dat gezelliger dan alleen. En ja zie, dat ligt aan uw eigen, hé Rik. Wees maar gerust dat er hier in de bouw een aantal zeveraars wonen waar ge nooit goed voor kunt doen. Die kunnen voor mij dan ook de boom in. Zeg, maar nu... hoe zit het dan met euh...

RIK: Met wat Karin?

KARIN: Allee ja, 't zijn mijn zaken natuurlijk niet. Als ge er niet wilt over klappen.....

RIK: Waarover dan?

KARIN: Wel, euh... ik heb u gisteren nog zien sleuren met een éénpersoons matraske en daarom dacht ik... euh...

RIK: Ja Karin, uw twee zonen kunnen zondag pas de meubelen van de bureen naar boven sleuren en om nu op de grond te slapen heb ik niet zoveel goesting...

KARIN: Nee, dat zal niet... En... hebt ge wat kunnen slapen... zo alleen?

RIK: Ah, dat? Zeg dat dan ineens hé Karin! Ge weet toch hoe het zit. Mijn lief heeft mij buiten gegooid en om nu binnen de twee dagen een goed meisje te vinden... Ik ben nu soms wel ne rappe, maar zo rap nu ook weer niet zenne!

KARIN: Ja ja, nee nee, maar allee, ik dacht... straks hebt ge een gemeubeld appartement en een euh.... ongemeubeld bed! Da's nu toch niks voor ne jonge gast gelijk gij, hé... Of hebt ge dat graag?

RIK: Nee Karin, ik heb dat helemaal niet graag. En da's nog niet het ergste.

KARIN: Is er dan nog iets erger?

RIK: Karin, ge weet dat maandag mijne grote baas hier staat en die gaat er natuurlijk van uit dat ik hier een vrouw heb rondlopen die mij in alles steunt. Mij goed verzorgt, goed kan koken, enzovoort. Allee, ge kent dat wel hé. Zo een die alleen maar bestaat in de boekjes.

KARIN: Ah! Is dat dan zo speciaal?

RIK: Wel, ik wil graag geloven dat gij dat gewoon vindt, maar euh... er zijn er ander zenne! Geloof me nu maar, ik weet waar ik het over heb.

KARIN: Tja... ge kunt gelijk hebben.

RIK: En neem nu dat er een wonder gebeurt en dat ik tegen de maandag zo iemand vind, dan moet die ook nog eens kunnen doen alsof ze mij al jaren kent, ze moet

hier alles weten liggen, ne “juiste“ klap hebben, haar manieren kennen, allee noem maar op, de leeftijd moet wat kloppen... Dat gaat nooit lukken hé. *(zucht)*

KARIN: *(heeft zitten denken)* Wie zegt dat?

RIK: Wie zei wat?

KARIN: Wel, dat dat niet gaat lukken!

RIK: Karin, nu weet ik ondertussen dat gij kunt toveren, maar zeg nu niet dat ge zo iemand kent hé.

KARIN: Tja... wie weet? Maar dan zal ze toch eerst een cursus moeten krijgen!

RIK: Een cursus?

KARIN: Wel... Ik heb een nichtje -de dochter van mijn broer- die zal nu zo'n 25 jaar zijn, denk ik. Ze woont ook alleen. 't Is nog een schoontje ook en rap van aannemen. Morgen heeft ze ne vrije dag. Als ik haar nu eens vraag om morgen naar hier te komen. Dan kunnen jullie mekaar leren kennen en ge kunt haar uitleggen wat ge van haar verwacht. Wat denkt ge?

RIK: Karin, gij zijt... gij zijt... het beste dat mij al overkomen is!

KARIN: Ja maar wacht! We zijn er nog niet! Ze moet ook uw moeder leren kennen hé! Zal zij er maandag ook niet bij zijn?

RIK: Oh nee, geen denken aan! Ik nodig mijne baas uit met 't oog op die promotie. Daar moet mijn familie toch niet bij zijn! Stel u voor, 'Rikkie' hier en 'Rikkie' daar.... En dan met dat onnozel Frans iedere keer.... Ik mag er niet aan denken! En voor 't zelfde geld is ons bomma er dan ook nog bij, want die woont bij mijn moeder. Maar meneer Vleugels.....

KARIN: Meneer Vleugels?

RIK: Wel ja, mijn baas... Die was op de hoogte dat ik samenwoonde met een vrouw en hij zei nog: “een gezin is heel belangrijk.... de hoeksteen van onze samenleving.” Dus wanneer ik nu moet gaan zeggen dat ik ben buiten gegooid... dan kan ik het misschien wel schudden, begrijpt ge? Chooo .. jongens toch! Wat overkomt mij toch allemaal!

KARIN: Ja, ge hebt misschien gelijk wat uw familie betreft. Gij, ons Peggy en uw baas, dat zal 't beste zijn.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze